

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Susannæ ad peccandu[m] te[n]tationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

habita, cum vlla, præter vxorem suam, rem habere recusauit; pulcherrimo documento eorum, qui, libidinis causa, non dubitant vires & sanitatem, formam & vitam perdere. Hinc infamis scabies, hinc infecti sanguinis, & detestanda Veneris flores non solum oculos subeunt, sed vndique etiam illis, per mentum, per genas, per frontem, per omnem vultum ebulliunt; putes te in idoli alicuius faciem vbique gemmis carbunculisque distinctam incidisse. Neque enim Bacchus duntaxat hæc germina irrigat; sed vel maximè Dea è mari nata, vbi & margaritæ nascuntur. Multis hæc lues medullas ipsas ossium exedit. Multis totum corpus eneruat. Ad extremum multi, ob hanc labem, vnguentis foetent, emplastris sordent, capillum amittunt, barbis priuantur, sectiones patiuntur. Quotò his pulchrior est Isaacius aliquis aut Casimirus? Hædos ergo illos esse finit Deus, vt illustret cuiuscemodi agnos; qui *malunt mori, quàm fœdari.*

Huc vsque de virorum fide locuti sumus, nunc etiam aliquid addamus, de feminarum fidelitate. Harum autem dux esto Susanna Helciæ filia, femina immortalis nomine imitationeque omnium matronarum digna. Huius enim, in coniugio, fides, nuptis omnibus documento est, vt mori malint, quàm consentire corruptori. Ad huius fidem constantiamque laudandam multa concurrunt. 1. *Erat pulchra uimis.* Rara autem formæ ac pudicitia est mixtura. Plerumque cupiunt se libenter ab alijs spectari, quæ se in speculo deprehendunt non esse inuentas. 2. *Erat Ioakim* maritus eius, *diuus valde.* Diuitias *irritamenta malorum*, quis esse nescit? illæ luxum in mensis, delicias in cibus, pretium in stolis suppeditant. Quam autem difficile est, vestem mulieris, & non ipsam etiam mulierem luxuriare? 3. Ad Ioakim *confluebant Iudæi, eò quòd esset honorabilior omnium.* Inter multos, insaniunt multi; & si displicet vnus, saltem alter solet placere: denique quid plurimum non efficiet familiaritas, si vnus colloquium est periculosum? 4. Non iudices modò *frequentabant domum Ioakim, sed insuper ueniebant ad eos omnes qui habebant iudicia,* scilicet rei & innocentes; lenones, & laniones; in qua turba procliuè est varia tentari.

XL

Dan. 13.

tari.

tari. 5. Non opus erat talibus: ipsi duo senes iudices fuerunt, de quibus locutus est Dominus: *Quia egressa est iniquitas de Babylone a senioribus iudicibus, qui videbantur regere populum.* Si malitia horum non potuit flectere Susannam, saltem autoritas frangere potuisset.

XII. 6. Hi duo primùm seorsim atque singillatim ei machinam struxerunt; postea *sciscitantes ab inuicem causam, confessi sunt concupiscentiam suam: & tunc in communi statuerunt tempus, quando eam possent inuenire solam.* Quid duo nequam non possunt, si in vnum facinus conspirauerunt? 7. Faut eis & locus, & tempus, & solitudo. Nam *cùm obseruarent diem aptum, ingressa est aliquando sicut heri & nudius tertius, cum duabus solis puellis, voluit quæ lauare in pomario: astus quippe erat: & non erat ibi quisquam, præter duos senes absconditos, & contemplantes eam.* Vt autem magis sola esset, etiam puellas à se emisit, & ostia pomarij claudi iussit. Hucusque Susannam, inter tot occasiones, castam fuisse multum est; hinc castam mansisse, prodigium est. Si quidem hic arena fuit magni certaminis, & velut in theatro, cum duobus leonibus vna virago decertauit. In horto, sola, clausa, vestibibus exuta, blanditijs, minis, argumentis petita, marito, immo Deo fidem seruauit. *Cùm enim egressa essent duæ puellæ, surrexerunt duo senes, & accurrerunt ad eam, & dixerunt: Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscentia tua sumus: quamobrem assentire nobis, &c. Quod si nolueris, dicemus contra te testimonium, quòd fuerit tecum iuuenis, & ob hanc causam emiseris puellas à te.* Quantus hic aries? Quòd argumentum fortius potuit castissimo pectori adhaereri? Nonquam magis inter scopulos stetit conseruatio famæ, & amissio pudicitia. Igitur ingemuit, Susanna, & ait: *Angustia sunt mihi undique: si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, nec effugiam manus vestras.* Quàm multi metu cedunt, & Deum negligunt, ne apud homines infamentur? Vix centesimus vir inuenitur, qui ob respectus humanos, ob hominum iudicia ac sermones à recto non retrahatur. Et tamen Susanna, velut maritima columna, inter Aquilones, velut rupes immota inter affilientes procellas, stetit, & inuicto animo sententiam illam protulit: